

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشته از: اتحاد ملی ائتلاف ضدجنگ
برگردان از: آمادور نویدی
۰۶ اگست ۲۰۲۱

هیروشیما دوباره هرگز!

در روز ۶ اگست، ما بار دیگر یکی از وحشتناکترین رویدادهایی را به یاد می آوریم که تاریخ بشر تابه حال به خود دیده است. در روز ۶ اگست سال ۱۹۴۵، امریکا یک بمب اتمی بر روی شهر پرجمعیت و مسکونی هیروشیما پرتاب کرد. سه روز بعد، باز هم امریکا دومین بمب هسته ئی خود را بر روی شهر ناکازاکی پرتاب کرد. حدود ۲۵۰ هزار نفر، از زن و مرد گرفته تا کودک محو و نابود شدند و بسیاری دیگر، بعد ها از زخم ها، مسمویت و اشعه های سرطانی ناشی از بمب ها جان شان را از دست دادند. امریکا تنها کشوری در جهان است که تاکنون بمب هسته ئی بر روی مردم پرتاب کرده است.

دلیل امریکا جهت استفاده از این اقدام بربرمنشانه، تسریع پایان دادن به جنگ جهانی دوم ذکر شده است. اما بسیاری از مؤرخان براین عقیده اند که جاپان قبل از پرتاب بمب ها آماده تسلیم شده بود، مخصوصاً زمانی که اتحاد جماهیر شوروی (سابق) وارد جنگ علیه جاپان شده بود و نیروهایش را به منچوری انتقال داده بود. آلمان نیز قبلاً تسلیم شده، و جاپان تنها مانده بود. در آن زمان، برخی ها استدلال می کردند که بمب ها باید در خلیج توکیو در آب انداخته شود، جایی که آسیب بسیار کمتری به بار می آورد و رهبران جاپان می توانستند قدرت مخرب آن را ببینند، اما در امریکا تصمیم

گرفته شده بود که بمب‌ها را در هیروشیما و ناکازاکی پرتاب کنند. برای امریکائی‌ها یکبار بمباران کافی نبود، باید دوبار این‌کار را می‌کردند.

بسیاری از مردم بر این باورند که بمباران هیروشیما و ناکازاکی جهت پایان دادن به جنگ جهانی دوم که در روزهای آخرین خود بود نبوده، بلکه برای شروع جنگ سرد بود تا به اتحاد جماهیر شوروی (سابق) و جهان نشان داده شود که امریکا می‌تواند چه بلائی به سر هر کشوری بیاورد که جرأت مخالفت با آن را داشته باشد.

تعجبی ندارد پرسیده شود که آیا پرتاب بمب بر روی مردم غیرسفیدپوست نقشی داشته است؟ آیا جان جاپانی‌ها برای دولت سفیدپوست برتری‌طلب امریکا، که در طول جنگ جهانی دوم ارتش جداگانه‌ای حفظ کرده بود، کم ارزش‌تر بود؟ گذشته از همه این‌ها، افراد جاپانی‌تبار، از جمله شهروندان امریکائی در اردوگاه‌های بازداشتی‌ها (کار اجباری) در امریکا محصور شده بودند، درحالی‌که با افراد المانی‌تبار به این شکل برخورد نشد.

امریکا جهت استفاده از سلاح‌های هسته‌ای در جنگ کوریا نیز ملاحظات جدی داشت. امریکا در واقع، بمب افکن‌های B29 (۲۹) به کار گرفته در پرتاب بمب بر روی جاپان را همراه با بمب‌های هسته‌ای و هسته‌های شکافتنی مورد نیاز کارکرد آن‌ها را به تأسیسات نظامی اوکیناوا ارسال داشته بود. این آمادگی امریکا جهت استفاده احتمالی از سلاح‌های هسته‌ای در جنگ با کوریا بود. پرزیدنت ترومن در یک کنفرانس خبری در نومبر ۱۹۵۰ گفت که از هر اقدامی که مورد نیاز پیروزی در جنگ با کوریا باشد، از جمله از سلاح‌های هسته‌ای استفاده می‌کند. جنرال داگلاس مک آرتور، که «فرمانده عالی» نیروهای تحت رهبری امریکا در جنگ با کوریا بود، با ترومن درباره کاربرد سلاح‌های هسته‌ای مخالف بود. در نتیجه، ترومن مک آرتور را اخراج کرد و جنرال ماتیو ریجگوی را جایگزین وی نمود، کسی که به او «اختیار تام» استفاده از بمب‌ها در صورت احساس نیاز داده شده بود.

مشکلی که دولت امریکا در استفاده از بمب اتمی در جنگ کوریا داشت دو قسم بود. اولین مشکل این بود که عموم امریکائی‌ها و مطمئناً مردم جهان پس از دیدن آثار بمباران هیروشیما و ناکازاکی وحشت‌زده شده بودند. بیش‌تر اعتبار این وحشت ناشی از کتاب هیروشیما، نوشته جان هیرشی بود که کل کتاب در مجله نیویورکر در سال ۱۹۴۹ منتشر شده بود. این کتاب تخریب و ویرانی ناشی از بمب‌های هسته‌ای را توضیح می‌داد و همچنین داستان ۶ بازمانده از بمباران را بازگو می‌کرد. این امر منجر به زمینه‌خوبی جهت مخالفت با سلاح‌های هسته‌ای شد. دومین مشکل برای دولت امریکا این بود که در سال ۱۹۴۹، اتحاد جماهیر شوروی (سابق)، اولین آزمایشات بمب اتمی خود را انجام داد، و ارزیابی این بود که بزودی آن‌ها یک سلاح قابل اعمال خواهند داشت. اگرچه سلاح‌های هسته‌ای امریکا در جنگ کوریا به کار گرفته نشد، اما ارتش امریکا چندین تست آزمایشی با بمب افکن‌های B29 (۲۹) خود داشت، که بمب‌های متعارف و معمولی را حمل می‌کردند.

امریکا خلاف جنگ جهانی دوم، پیوسته نخواست است که جنگ کوریا پایان یابد. از نظر دولت امریکا، این جنگ هنوز ادامه دارد و امریکائی‌ها هنوز خیال پیروزی دارند. پرسنل زیاد امریکائی در کوریا در مرز با شمال حضور دارند، و سالانه «بازی‌های جنگی» انجام می‌دهند، که بسیاری این تمرینات را جهت تجاوز به جمهوری دموکراتیک خلق کوریا (دی پی آر ک)، همچنین شناخته شده به کوریای شمالی در نظر می‌گیرند. این «بازی‌های جنگی»، معمولاً شامل سناریوهایی است که در آن امریکا سلاح‌های هسته‌ای را علیه جمهوری دموکراتیک خلق کوریا به کار می‌گیرد. امریکا در سال‌های اخیر، به قصد تحریک آمیزی بمب افکن‌هایی با قابلیت حمل سلاح‌های هسته‌ای را تا ۷۵ مایلی مرزهای جمهوری دموکراتیک خلق کوریا ارسال کرده است. بالین‌حال، در منطق وارونه امپریالیسم امریکا و رسانه‌های

کورپوراتی آن، این «بازی‌های جنگی»، و پرسنل امریکائی در مرز کوریا، یا پروازهایی با قابلیت هسته‌ئی تحریک‌آمیز نیستند، بلکه این برنامه هسته‌ئی دفاعی واضح جمهوری دموکراتیک خلق کوریا تحریک‌آمیزست.

بمباران هیروشیما و ناکازاکی مسابقه تسلیحات هسته‌ئی را آغاز نمود که منجر به واقعیت امروز شد، جایی که امکان‌پذیر شده است تا گل جمعیت جهان را چندین بار بکشد و محو سازد. این سلاح هسته‌ئی به اصطلاح قرارست که ما را امن‌تر سازد.

اما مسابقه تسلیحات هسته‌ئی همواره یک‌طرفه بوده است، زیرا که امریکا سیستم‌های جدید و پیشرفته تری می‌سازد، و بعد، اتحاد جماهیر شوروی (سابق)، و بعدها چین اقدامات مشابهی جهت دستیابی به برابری انجام می‌دهد. پس از توسعه بمب اتوم، امریکا بمب هیدروژنی قوی‌تری ساخته است، سپس شوروی ها همین‌کار را کردند. امریکا بعد سیستم حمل انتقال راکت و راکت‌های چندین کلاهک دار، تحت البحری های هسته‌ئی، و غیره را ساخت و سپس دیگران جهت کسب برابری تقلا کردند و اکنون امریکا اعلام کرده است که یک نیروی فضائی توسعه می‌دهد، بنابراین، سایر کشورها احساس می‌کنند نیاز دارند که راهی بیابند تا مقابله کنند یا همان‌کار را انجام دهند. بدون سرمایه گذاری پول و تلاشی که برای این سلاح‌های کشتار جمعی گذاشته می‌شود، جهان ممکن است قادر باشد بتواند به گرمای کره زمین، گرسنگی، فقر و غیره بپردازد. این امر می‌تواند جهان و ما را امن‌تر سازد.

در سال‌های اخیر، امریکا به طور یک‌جانبه از پیمان نیروهای هسته‌ئی میان‌برد (آی ان اف) خارج شده، و برنامه ۵/۱ تریلیون دالری جهت نوسازی زرادخانه سلاح‌های هسته‌ئی خود را شروع نموده، و ایجاد نیروی فضائی نظامی جدیدی را آغاز کرده است.

به همین دلایل، اتحاد ملی ائتلاف ضدجنگ، خطر اصلی را جنگ هسته‌ئی می‌بیند که از طرف امریکا می‌آید و براین باورست که ما در امریکا وظیفه ای خاص نسبت به جهان داریم که با این خطر مخالفت کنیم.

با شروع از امریکا تسلیحات هسته‌ئی ممنوع!

هیروشیما و ناکازاکی را به یاد بیاورید!

برگردانده شده از:

The United National AntiWar Coalition(UNAC)

<https://nepajac.org/Hiroshima072721.htm>